

граничение между подходи за предизвикване на участие. съпричастност и такива предизвикващи размисъл/осъзнаване.

Фактор	Агитация, пропаганда	Участие	Размисъл
Пиеса, спектакъл, продукция	Продуцирана от професионална група и насочена към хората	От самите хора за самите хора с публика	От самите хора и за самите тях без публика
Равнище на импровизация	Актьорите сами отговарят на съответната ситуация	В определени тематични параметри	Без предварително планирана посока/насока
Съзнаване (С) или възприемане	Пробуждане на съзнание по специфични теми извън конкретния бит и реалност, напр, хигиена, права на човека, хранене, семейство, образование	Пробуждане на съзнание по специфични теми отвътре, като социални проблеми, младежка престъпност, миграции	Пробуждане на съзнанието отвътре в група, анализ на социалните реалности/силови взаимоотношения, като заетост, безработица, корупция
Последващи действия	Неформални дискусии след преставленията могат да доведат до краткосрочни индивидуални действия	Организиран дискусии след представленията, които могат да доведат до средно или краткосрочни групови действия	Продължаващ диалог, който може да доведе до по-дългосрочни, организирани, колективни действия
Възглед за развитие (D)	D = планиран от индивидите и семействата	D = планирана промяна посредством трансфер на знания и умения и последващи действия	D = структурна промяна, която може да взриви съществуващият ред – status quo
Участие и континуитет/последователност	Няма участие; спектакълът като завършен продукт; актьорите са отдадени преди всичко на изкуството	Участие = сътрудничество на опашка, без последователи, бегло засягане и обяснение на произхода на проблемите, псевдо-подтикване към размисъл	Участието и контролът се увеличават като катализатор; зрителят става актьор първо в пиесата а после в собствения си социален живот

Източник: адаптиран от Mda (1993).